עסו. 3 No. 15 שבת פרשת ויצא תשס"ו

שמונה עשרה IN ברכות THE ORDER OF THE

The abbreviated form of הביננו, שמונה עשרה, is an important text to study because its words contain a brief summary of the theme of each of the middle שמונה עשרה of ברבות and the themes are recited in the same order as they are recited in Since the ממונה עשרה. Since the ממונה עשרה does not provide us with the text of each הביננו, ברבה serves as a text that we can study to confirm the order and the themes of the middle ברבות.

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף כמ' עמ' א'-הביננו ה' אלקינו לדעת דרכיך (חונן הדעת),
ומול את לבבנו ליראתך (הרוצה בתשובה) , ותסלח לנו (חנון המרבה לסלוח) להיות גאולים
(גואל ישראל), ורחקנו ממכאובינו (רופא חולי עמו ישראל), ודשננו בנאות ארצך (מברך
השנים), ונפוצותינו מארבע תקבץ (מקבץ נדחי עמו ישראל), והתועים על דעתך ישפמו (מלך
אוהב צדקה ומשפט), ועל הרשעים תניף ידיך (שובר אויבים ומכניע זדים), וישמחו צדיקים
(משען ומבמח לצדיקים) בבנין עירך ובתקון היכלך (בונה ירושלים) ובצמיחת קרן לדוד
עבדך ובעריכת נר לבן ישי משיחך (מצמיח קרן ישועה), מרם נקרא אתה תענה (שומע
תפלה), ברוך אתה ה' שומע תפלה.

The following is the גמרא that explains the order of all the ברכות of ברכות:

תלמוד בבלי מסכת מגילה דף יז' עמוד ב'- תנו רבנן: מנין שאומרים אבות - שנאמר (תהלים כ"ט) הבו לה' בני אלים, ומנין שאומרים גבורות – שנאמר (תהלים כ"ט) הבו לה' כבוד ועז, ומנין שאומרים קדושות – שנאמר (תהלים כ"מ) הבו לה' כבוד שמו השתחוו לה' בהדרת קדש. ומה ראו לומר בינה אחר קדושה – שנאמר (ישעיהו כ״מ) והקדישו את קדוש יעקב ואת אלקי ישראל יעריצו, וסמיך ליה וידעו תעי רוח בינה. ומה ראו לומר תשובה אחר בינה – דכתיב (ישעיהו ו') ולבבו יבין ושב ורפא לו. אי הכי לימא רפואה בתרה דתשובה! – לא סלקא דעתך, דכתיב (ישעיהו נה) וישב אל ה' וירחמהו ואל אלקינו כי ירבה לסלוח. ומאי חזית דסמכת אהא, סמוך אהא! – כתב קרא אחרינא: (תהלים ק"ג) הסלח לכל עונכי הרפא לכל תחלואיכי הגואל משחת חייכי. למימרא דגאולה ורפואה בתר סליחה היא? והכתיב ושב ורפא לו! – ההוא – לאו רפואה דתחלואים היא, אלא רפואה דסליחה היא. ומה ראו לומר גאולה בשביעית? – אמר רבא: מתוך שעתידין ליגאל בשביעית, לפיכך קבעוה בשביעית, והאמר מר: בששית – קולות, בשביעית – מלחמות, במוצאי שביעית בן דוד בא. – מלחמה נמי אתחלתא דגאולה היא. ומה ראו לומר רפואה בשמינית? אמר רבי אחא: מתוך שנתנה מילה בשמינית, שצריכה רפואה, לפיכך קבעוה בשמינית. ומה ראו לומר ברכת השנים בתשיעית – אמר רבי אלכסנדרי: כנגד מפקיעי שערים, דכתיב: (תהלים י׳) שבר זרוע רשע, ודוד כי אמרה – בתשיעית אמרה. ומה ראו לומר קיבוץ גליות לאחר ברכת

השנים – דכתיב (יחזקאל ל"ו) ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא. וכיון שנתקבצו גליות – נעשה דין ברשעים, שנאמר: (ישעיהו א') ואשיבה ידי עליך ואצרף כבר סיגיך, וכתיב (ישעיהו א') ואשיבה שפטיך כבראשנה. וכיון שנעשה דין מן הרשעים – כלו המינים, וכולל זדים עמהם, שנאמר: (ישעיהו א') ושבר פשעים וחמאים יחדו... (יכלו). וכיון שכלו המינים – מתרוממת קרן צדיקים, דכתיב (תהלים ע"ה) וכל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק, וכולל גירי הצדק עם הצדיקים, שנאמר (ויקרא י"מ) מפני שיבה תקום והדרת פני זקן, וסמיך ליה וכי יגור אתכם גר. והיכן מתרוממת קרנם – בירושלים, שנאמר (תהלים קכ"ב) שאלו שלום ירושלים ישליו אהביך. וכיון שנבנית ירושלים – בא דוד, שנאמר: דף ידו*י, עמוד אי*(הושע ג') אחר ישבו בני ישראל ובקשו את הי אלקיהם ואת דוד מלכם. וכיון שבא דוד – באתה תפלה, שנאמר (ישעיהו נ״ו) והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי. וכיון שבאת תפלה – באת עבודה שנאמר עולתיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי. וכיון שבאת עבודה – באתה תודה, שנאמר (תהלים נ') זבח תודה יכבדנני. ומה ראו לומר ברכת כהנים אחר הודאה – דכתיב (ויקרא מ׳) וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם וירד מעשת החמאת והעלה והשלמים. – אימא קודם עבודה! – לא סלקא דעתך, דכתיב וירד מעשת החמאת וגו׳. מי כתיב לעשות מעשת כתיב. – ולימרה אחר העבורה! – לא סלקא דעתך, דכתיב זבח תודה. – מאי חזית דסמכת אהאי, סמוך אהאי! – מסתברא, עבודה והודאה חדא מילתא היא. ומה ראו לומר שים שלום אחר ברכת כהנים – דכתיב (במדבר ו') ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם. ברכה דהקדוש ברוך הוא שלום, שנאמר (תהלים כ"מ) ה' יברך את עמו בשלום.

There are several problems with this אבוג. במרא הפר וומרא never answers why משרה ברכה שמונה begins with ברכה Second, for all the ברכות that follow the third הקל, ברכה הקל, the אבות that follow the third הקרוש explains why each ברכות follows the other. Why does the אהקרוש are considered a matched set to the first three ברכות by does the אבונות provide an explanation as to why the last three ברכות follow each other but not why the first three follow each other? The following גמרא presents an additional way in which the first is unique:

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף לד' עמ' ב'-משנה. המתפלל ומעה – סימן רע לו, ואם שׄליח צבור הוא – סימן רע לשולחיו, מפני ששלוחו של אדם כמותו . . . גמרא. אהייא? אמר רב חייא אמר רב ספרא משום חד דבי רבי: באבות. איכא דמתני לה אברייתא: המתפלל צריך שיכוין את לבו בכולן, ואם אינו יכול לכוין בכולן – יכוין את לבו באחת; אמר רבי חייא אמר רב ספרא משום חד דבי רבי: באבות.

The first question that we need to resolve about the structure of שמונה עשרה is why it begins with the השם of הבורות, אבות מחם and השם.

עבת פרשת ויצא תשס"ו Vol. 3 No. 15

TRANSLATION OF SOURCES

יז' עמוד בי מסכת מגילה דף יז' עמוד ברלי מסכת Rabbis taught: From where do we derive that the blessing of the Patriarchs⁸ should be said? Because it says, Ascribe unto the Lord, O you sons of might.⁹ And from where do we learn that we say the blessing of mighty deeds? 10 Because it says, Ascribe unto the Lord glory and strength.¹¹ And from where do we learn that we say sanctifications?¹² Because it says, Ascribe unto the Lord the glory due unto His name, worship the Lord in the beauty of holiness.¹³ What reason had they for mentioning understanding¹⁴ after holiness? Because it says, They shall sanctify the Holy One of Jacob and shall stand in awe of the G-d of Israel, 15 and next to this, They also that err in spirit shall come to understanding. What reason had they for mentioning repentance¹⁶ after understanding? Because it is written, Lest they, understanding with their heart, return and be healed.¹⁷ If that is the reason, healing should be mentioned next to repentance? 18 — Do not imagine such a thing, since it is written, And let him return unto the Lord and He will have compassion upon him, and to our God, for he will abundantly pardon.¹⁹ But why should you rely upon this verse? Rely rather on the other! — There is written another verse, Who forgives all your iniquity, who heals all your diseases, who redeems your life from the pit,²⁰ which implies that redemption and healing come after forgiveness. But it is written, 'Lest they return and be healed? That refers not to the healing of sickness but to the healing power of forgiveness. What was their reason for mentioning redemption in the seventh blessing?²¹ Raba replied: Because Israel is destined to be redeemed in the seventh year of the coming of the Messiah,²² therefore the mention of redemption was placed in the seventh blessing. But a Master has said, 'In the sixth year there will be thunderings, in the seventh year there will be wars, at the end of the seventh the son of David will come'? — War is also the beginning of redemption. What was their reason for mentioning healing in the eighth blessing? — R. Aha said: Because circumcision which requires healing is appointed for the eighth day, therefore it was placed in the eighth blessing. What was their reason for placing the prayer for the blessing of the years in the ninth position? R. Alexandri said: This was directed against those who raise the market price of foodstuffs, as it is written, Break You the arm of the wicked; and when David said this, he said it in the ninth Psalm.²³

What was their reason for mentioning the gathering of the exiles after the blessing of the years? — Because it is written, But You, O mountains of Israel, You shall shoot forth Your branches and yield Your fruit to Your people Israel, for they are at hand to come.²⁴ And when the exiles are assembled, judgment will be visited on the wicked, as it says, And I will turn my hand upon you and purge away your dross as with lye,²⁵ and it is written further, And I will restore your judges as at the first.²⁶ And when judgment is visited on the wicked, transgressors cease,²⁷ and presumptuous sinners²⁸ are included with them, as it is written, But the destruction of the transgressors and of the sinners shall be together, and they that forsake the Lord shall be consumed.²⁹ And when the transgressors have disappeared, the horn of the righteous is exalted,³⁰ as it is written, All the horns of the wicked also will I cut off, but the horns of the righteous shall be lifted up.³¹ And 'proselytes of righteousness'³² are included with the righteous, as it says, you shalt rise up before the hoary head and honour the face of the old man,³³ and the text goes on, And if a stranger sojourn withyou. And where is the horn of the righteous exalted? In Jerusalem,³⁴ as it says, Pray for the peace of Jerusalem, may they prosper that love thee.³⁵ And when Jerusalem is built, David³⁶

⁽⁸⁾ The first blessing, containing the words, the G-d of Abraham, the G-d of Isaac, and the G-d of Jacob'. For the 'Amidah prayer v. P.B. pp. 44ff.

⁽⁹⁾ Ps. XXIX, 1. 'Sons of might' is taken as a description of the Patriarchs. The Talmud renders: 'Mention before the Lord the sons of might', i.e., the Patriarchs.

⁽¹⁰⁾ The second blessing, mentioning the 'mighty deed' of the resurrection.

⁽¹¹⁾ Ps. XXIX, 1.

⁽¹²⁾ The third blessing beginning, 'Thou art holy'.

(13) Ibid. 2. (14) In the fourth blessing, beginning, "Thou grantest to man understanding".

(15) Isa. XXIX, 23f. (16) In the fifth blessing, commencing, 'Bring us back, O Father'.

(17) Ibid. VI, 10. (18) Whereas in fact it comes in the next blessing but one, 'redemption' being interposed.

(19) Ibid. LV, 7. **(20)** Ps. CIII, 3f.

(21) Concluding, 'Blessed art thou, O Lord, who redeemest Israel'. (22) V. Sanh. 97a.

(23) In our books it is the tenth (v. 15), but the Talmud apparently reckoned the first and second Psalms as one.

(24) Ezek. XXXVI, 8. (25) Isa. I, 25.

(26) Ibid. 26. The next blessing proceeds, 'Restore our judges'. etc. (27) MS. M. minim (plur. of min v. Glos.).

(28) Mentioned in the next blessing. This, however, was not one of the original eighteen, v. Ber. 28b. (29) Ibid. 28.

(30) The next blessing concludes, 'the support and trust of the righteous'. (31) Ps. LXXV, II.

(32) Mentioned in the same blessing. 'Proselytes of Righteousness' are converts who completely accept the Jewish creed and life. (33) Lev. XIX, 32.

(34) Mentioned in the next blessing. (35) Ps. CXXII, 6.

(36) Mentioned in the next blessing, which commences, 'Cause to sprout quickly the shoot of David'.

will come, as it says. Afterwards shall the children of Israel return and seek the Lord their G-d, and David their king.¹ And when David comes, prayer² will come, as it says. Even then will I bring to my holy mountain, and make them joyful in my house of prayer.³ And when prayer has come, the Temple service⁴ will come, as it says, Their burnt-offerings and their sacrifices shall be acceptable upon mine altar.⁵ And when the service comes, thanksgiving⁶ will come, as it says. Who so offers the sacrifice of thanksgiving honours me. What was their reason for inserting the priestly benediction after thanksgiving? Because it is written, And Aaron lifted up his hands toward the people and he came down from offering the sin-offering and the burnt-offering and the peace-offerings.8 But cannot I say that he did this before the service? — Do not imagine such a thing. For it is written, 'and he came down from offering'. Is it written 'to offer'? It is written, 'from offering'. Why not then say the priestly benediction after the blessing of the Temple service? — Do not imagine such a thing, since it is written, who so offers the sacrifice of thankgiving. 10 Why base yourself upon this verse? Why not upon the other? — It is reasonable to regard service and thanksgiving as one. What was their reason for having 'give peace' said after the priestly benediction? — Because it is written, So the priests shall put my name upon the children of Israel, and then I shall bless them; and the blessing of the Holy One, blessed be He, is peace, as it says, The Lord shall bless his people with peace.¹²

(1) Hos. III, 5. (2) Mentioned in the next blessing, which commences, 'Hear our voice .

(3) Isa. LVI, 7. (4) The next blessing contains the words, 'Restore the service'.

(5) Ibid. (6) The next blessing commences, 'We give thanks to Thee'.

(7) Ps. L, 23. (8) Lev. IX, 22.

(9) [Omit with MS.M.: 'For it is written . . . to offer'?]. (10) Which shows that sacrifice is followed immediately by thanksgiving.

(11) Num. VI, 27. (12) Ps. XXIX, 11.

"ברכות דף לד' עמ" ברכות דף לד' עמ" ב"ל מסכת ברכות דף לד" עמ" ב"ל מסכת ברכות דף לד" עמ" ב"ל מסכת ברכות דף לד" עמ" ב"ל שמ"ל. -- MISHNAH. If one makes a mistake in his tefillah it is a bad sign for him, and if he is a reader of the congregation it is a bad sign for those who have commissioned him, because a man's agent is equivalent to himself . . . GEMARA. In which blessing is a mistake a bad sign? — R. Hiyya said in the name of R. Safra who had it from a member of the School of Rabbi: In the blessing of the Patriarchs. Some attach this statement to the following: 'When one says the Tefillah he must say all the blessings attentively, and if he cannot say all attentively he should say one attentively'. R. Hiyya said in the name of R. Safra who had it from a member of the School of Rabbi: This one should be the blessing of the Patriarchs.

Translation Reproduced from the Davka CD Soncino Classics